

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

TĖVŲ, MARIJONŲ, BENDRADARBIŲ, SAVAITRAŠTIS

KRISTUI IR
BAŽNYČIAI
1909-1959

1959 M. RUGPIŪČIO (AUG.) 1 D.
NR. 31 39-JI METAI

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lekcija

1 Kor. 15, 1 - 10

BROLIAI, aš primenu jums Evangeliją, kurią jums skelbiau, kurią jūs ir priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir išganyti būsite, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau, nebent jūs būtumėt veltui įtikėję. Nes aš jums padaviau visų pirma, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kefui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebėra gyvi iki dabar, o kai kurie užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokūbui, paskiau visiems apaštalams. Visų paskiausia jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštalų, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir jo malonė nebuvo manyje bergždžia.

Evangelija

Morkaus 7, 31 - 37

ANUO metu: Jėzus, palikęs Tiro sritis, per Sidoną atėjo pas Galilėjos jūrą, eidamas Dekapolio krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis įdėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo seilėmis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiduso ir jam tarė: Effeta, tai yra atsiverk: Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsirišo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam to nesakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė, jis daro, kad kurtiniai girdi ir kad nebyliai kalba.

MIELI SKAITYTOJAI,

LAIVAS laukia Jūsų pagalbos. Kad galima būtų jį be nuostolių leisti, reikia dar daugiau skaitytojų. Labai gerą darbą padarysite, jei surasite po vieną naują skaitytoją.

Laivo administracija

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, M.I.C.

JUNGTINĖSE Amerikos Valstybėse. Pottsvillės, Pa. miestelyje, nutrūko viela su augšta elektros įtampa ir gulėjo ant žemės. Į tą pusę, nežinodamas kas nutiko, ėjo inž. Hildebrand. Jo bičiulis Schlitzer pamatė pavojų ir sušuko, kad jį perspėtų, tačiau aplinkui buvo didelis triukšmas ir ėjusis negalėjo girdėti. Regėdamas mirtiną pavojų, Schlitzeris griebė akmenį ir paleido inžinieriui į krūtinę. Šis apsidairė, pastebėjo pavojų ir sustojo kaip tik tuo metu, kai būtu žengęs ant mirtį nešančios vielos.

Ne kartą ir Viešpats, mums bežingsniuojant gyvenimo keliu, pasiunčia skaudų akmenėlį. Ne kad mus pažeistų ir įskandintų, o vien siekdamas, kad apsidairytume, pavojų paregėtume, laiku naują kryptį paimektume.

Tas akmenėlis gali mus pasiekti ligos, kentėjimo ar kitu pavidalu. Kad tik mes įstengtume apsidairyti ir pamatyti...

Ką gi reiškia pamatyti? Tai reiškia įžvelgti, kas mus toлина nuo meilės To, kuris dėl mūsų gyvastį paaukojo ant kryžiaus.

“Aš būsiu prie tavo durų”

Kartą apaštališkos dvasios vyras Frank Higgins sunkiai susirgo. Reikėjo jį gabenti į ligoninę. Draugai, kuriuos jis laimėjo nuoširdesnei Dievo tarnybai, nusprendė vieną iš savo tarpo pasiųsti su ligoniu, kad jisai būtų visada pasiruošęs viskuo ligoniui patarnauti. Kai artėjo ligonio operacijos laikas, jo globėjas prisiartinio prie jo ir prabilo:

— Pranai, žinai, kad mes Tave mylime ir norime tau padėti. Kai gydytojai operuos, aš būsiu prie to operacinio kambario durų. Ir, Pranai, jeigu gydytojai ras, kad tau reikia nors kvortos kraujo, gabalo kaulo ar odos, jie gali mane pašaukti. Pranai, tau aš atiduočiau iki paskutinio savo kraujo lašo, atiduočiau visus savo kaulus, bet dabar ne-

pamiršk — aš būsiu prie tavo operacinio kambario durų. —

Tai didi meilė. Viešpaties įkvėpta ir atspindinti meilė To, kuris kentėjo ir mirė ant kryžiaus, kurio paskutiniai kraujo lašai išriedėjo pervėrus ietimi į šoną. Jis stovi prie mūsų širdies durelių, pasiryžęs mus, dvasios mirtimi bemirštančius, atgaivinti. Jis savo kraują gausiai dalina besiartinantiems prie Šv. Komunijos, kad tik vertai, kad tik dažniau...

Mergytė prie dinamito

Kartą darbininkai sprogdino uolas prie gatvės. Padėjo dinamitą, išvedė atitinkamai paruoštą dagtį ir padegė. Ugnelė artėjo prie sprogstamosios medžiagos, o darbininkai jau buvo pasišalinę iš pavojaus vietos. Staiga jie pamatė mažą mergaitę, beeinančią tiesiai prie uolos, kuri greit turėjo baisiai sprogti. Darbininkai ėmė šaukti, bet tik dar labiau sumaišė mažytę.

Tuo metu pasirodė ir motina. Ji greit pastebėjo pavojų. Ištiesė rankas ir pradėjo šaukti:

— Brangute, eikš pas mane!

Staiga mergytė, ištiesusi savo rankutes į motiną, ėmė savo dar neįpratu siomis vaikščioti kojėlėmis artėti prie jos. Jau net bėgte bėgo ir sustojo tik patekusi į motinos glėbį.

Mūsų Viešpats dažnai tiesia į mus savo perkaltas meilės rankas, gal net nuo mirties pavojaus viliodamas. Mūsų dvasinė gyvybė daugely atvejų pareis nuo to, kaip veikia mes ištiestas Viešpaties rankas pamatysime ir prie jų paskubėsime.

Pamilta biauri moteris

Gana biaurios išvaizdos moteris, netikėjime praleidusi gyvenimą, kartą atsivertė. Tačiau kaimynai tuo tik erzinosi ir ją persekiojo. Visokiais būdais stengėsi ją supykinti arba bent sugriauti tą ramybę, kuria ji džiaugėsi.

Iš vysk. Petro Pranciškaus Būčio rankraščių

KARALIENĖ VISŲ ŠVENTŪJŲ

Šv. Povilas apaštalas, kalbėdamas arba rašydamas tiems žmonėms, kuriuos jis buvo įtikinęs pripažinti Jėzaus dievybę ir, priimant krikštą, įstoti į Bažnyčią, juos vadindavo šventaisiais (Rom. 1, 7; 1 Kor. 1, 2; 2 Kor. 1, 1; Efez. 1, 1; Pilyp. 1, 1; Kolos. 1, 2; 1 Tes. 5, 27; Žyd. 3, 1). Pirmučiausia tuo vardu vadinosi susidariusi iš Kristaus garbintojų bendruomenė. Tas vardas labai tiko tol, kol visi V. Jėzaus sekėjai taip elgdavosi, kaip Jis buvo mokęs. Bet neilgai trukus atsirado iš jų tarpo gražiai kalbančių ir blogai darančių. Tada šventųjų vardas jau nebetiko visai naujosios tikybos bendruomenei, nes joje tarp kviečių buvo ir raugių, šalia išmintingų mergelių atsirado ir paikučių. Todėl pirmiausia Antiokijos mieste imta vartoti krikščionių vardas tai religijai vadinti, kuri tikėjo, kad Jėzus yra Dievas, kurios pirmutinis sakramentas buvo krikštas (Apd. 11, 26). Tai buvo šv. Povilui dar gyvam tebesant. Vieton šventųjų vardo ėmus vartoti krikščionių vardą, pasikeitė tikybos pavadinimas, bet nepasikeitė Dievo valia nei žmonių pareiga vengti blogo ir daryti gera. Didelė dauguma priėmusiųjų krikštą pakeitė savo gyvenimą, išsižadėdami klaidų, nusikratydami nuodėmingais įpročiais, įsigyda-

Pagaliau, vienas iš tų jos persekiotojų, išsėmęs kitas priemones, įgeliančiai sušuko:

— Manau, kad esi biauriausia moteris, kokią tik teko kada matyti!

Į tai moteris, spindinčiu veidu, su susijaudinimo ašaromis, atsiliepė:

— Argi ne nuostabu, kad Jis pamilo net ir taip baurią moterį, kaip aš?

Tikėjime, Dievas mus myli, net ir taip baurius, kokiais esame.

Tai liudija šios dienos evangelija:

“Jis visa gerai padarė, jis daro, kad kurtiniai girdi ir kad nebyliai kalba” (Mork. 7, 37).

mi dorybių, darydami daug gero žmonėms ir platindami Dievo garbę. Tokie krikščionys tebeturėjo teisę vadintis šventaisiais. Ir šiandien tas vardas tinka taip darantiems. Tokių asmenų yra ir dabar nemaža. Šventaisiais turėtume būti ir mes.

Daug ir šiandien yra šventųjų. Jie vargsta gyvendami tarp gausingesnių padorių bet ne šventų asmenų; jie kenčia ir kentėjimais tobulėja nuo nedorėlių blogumo. Vienų pasaulio nepripažintu šventumas būva didesnis, kitų žemesnis. Jie visi daug aukštesni už paprastąją visuomenę, bet ne visi jie vienokio lygio, nė ne tos pačios rūšies. Daug yra skirtumų šventuose. Kilnių kilniausių gerumų, ko daugiausia ir ko tobuliausių šventumo dalykų buvo pilna V. Jėzaus motinos Marijos siela. Kiek karalienė garbingesnė ir turtingesnė už paprastuosius piliečius, tiek Marija buvo aukštesnė už visus šventuosius, todėl jai visiškai tinka šventųjų karalienės vardas. Ankstybesniuose šitos litanijos aiškinimo straipsniuose buvo minėta, kiek ir kaip Marijai tinka karalienės vardas įvairiose Senojo ir Naujojo Įstatymo šventųjų eilėse, net ir angeluose.

Šventieji yra ne vien panašūs vieni į kitus savo bendru šventumu, kaip kad tos pačios sėjos grūdai būva panašūs tarp savęs. Negali sakyti, kad šventieji yra lyg aukso grūdai supilti į vieną brangų dangaus aruodą. Jie sudaro vienybę, lyg žmonės susiėję į vieną draugią vienam darbui dirbti ir pasiskirstę tarp savęs įvairias to darbo dalis. Juk ir statyboje vieni mūrija sienas, kiti daro medines duris, tretieji deda stiklus į langus, kiti kitką, bet iš jų įvairių darbų susidaro vienas namas.

Korintiečiams šv. Povilas rašė: “Kaip kūnas yra vienas ir turi daug sąnarių, visi gi kūno sąnariai, nors jų yra daug, tačiau yra vienas kūnas, taip ir Kristus” (1 Kor. 12, 12). Apaštalas pri-

Šv. Marija su Kūdikiu
G. David
Briuselio meno muzėjuje

mena, jog yra naudos ausims iš to, kad netoli jų yra akys, kad kojoms padeda rankos ir kad visų įvairiai veikiančių sąnarių sutartis yra labai gera Dievo duotoji žmogui dovana. Apaštalas moko, kad taip pat yra įvairumo Bažnyčioje, kad tas įvairumas yra iš Dievo ir kad ta įvairumo sutartis sudaro Bažnyčios panašumą į Kristaus Kūną, kuriame taip pat buvo įvairių sąnarių vieningai veikiančios sutarties.

Anot šv. Povilo, Kristaus Kūnas yra dvejopas: vienas, kuris buvo prikaltas prie kryžiaus, sužeistas ir numiręs, atpirkdamas mus, bet atsikėlęs iš numirusių. Tas Kristaus Kūnas yra švenčiausiam Sakramente valgomas ir geriamas: Tačiau "kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą" (1 Kor. 11, 29). Bet ir žmonės, gyvenantieji Kristaus dvasia, tikintieji Evangelijos tiesas, per krikštą susivienijusieji su Kristum, Jo Kūno ir Kraujo maistu pasotinti ir sustiprinti, nors yra

labai įvairūs ir jausmingi, tačiau sudaro vienumą; ir tą vienumą šventasis apaštalas vadina tiesiog Kristum (1 Kor. 12, 12). Prisisaikydami prie to, ką šv. Povilas yra skelbęs, vėlesnieji krikščionys, ypač mokytesnieji tą Kristaus Kūną, kuris numirė ant kryžiaus, vadina tiesiog Kūnu; o tą, kuris susidaro iš sutartino kirkščionių veikimo, vadina mistiškuoju Kristaus Kūnu. Kas atsimena straipsnį apie "Paslaptinę Rožę", tas žino, jog "mistiškasis" reiškia tokį nepaprastą dalyką, kurio negalima išpasakoti.

Mums tik reikėtų neužmiršti, jog daugybės ir labai įvairiai, bet vien tik gerai veikiančių krikščionių sutartis sudaro stebėtiną, kitaip sakant, mistišką Kristaus Kūną. Taip skelbdavo šv. Povilas, taip tikime ir mes. Kitu vardu tas Kūnas vadinasi dangaus karalystė. Deja, joje kviečiuose yra raugių (kūkalių) ir šalia išmintingų panų yra ir paikų. Bet taip yra ir taip bus tik iki visuoti-

niam paskutiniam teismui, kada Visagalis amžinasis Teisėjas "atskirs juos vienus nuo kitų, kaip pienuo atskiria avis nuo ožių". (Mat. 25, 32). Avys reiškia geruosius, ožiai — gi bloguosius. Ožiai bus Teisėjo kairėje ir Jis jiems tars: "Eikit šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį" (Mat. 25, 41).

Su Jėzum beliks vieni gerieji, kurie nuoširdžiai laikėsi Evangelijos ir taip gyveno, kaip Jėzaus buvo sakyta, kaip gyventa pirmųjų gerųjų krikščionių, kuriems tikdavo šventųjų vardas. Tada bus susidarius iš jų Dievo karalystė. Pats Jėzus bus jos karalius, o Marija — karalienė. Ir šitoji karalystė bus mistiškasis Kristaus kūnas.

Ta Bažnyčia, kurioje dabar į tarpą gerųjų yra įsipynę nemaža blogųjų, vadinasi mistiškasis Jėzaus kūnas. Taip pat mistiškasis Jo kūnas bus anoji Bažnyčia, kurioje jau nebus nė jokio blogumo. Tai bus tas pats mistiškasis Jėzaus kūnas, tiktai visi dvasios purvai bus nuplauti nuo jo. Tie purvai nera iš mistiškojo kūno, o užtiškę ant jo iš nuodėmingųjų žmonių. Skaistykla nuvalo purvus nuo tų sielų, nuo kurių galima nuvalyti. Pragaras degina purvus ir sielas, nuo kurių nuvalyti nebegalima, nes jos myli labiau nuodėmę kaip Dievą ir klaidą mėgsta labiau negu tiesą.

Karalystėje gali būti ir dažnai būva karalius ir karalienė. Žmonės yra įpratę sakyti, kad karalius yra valstybės galva. Tą posakį papildoma sakant, kad karalienė yra valstybės širdis. Karalius valdo žemę protu, o karalienė padeda jausmais. Protas neveikia be smegenų, o smegenys yra galvoje; dėl to sakoma, kad karalius yra galva. Gyvas žmogus negali turėti dviejų galvų, dėl to karalienei tenka garbingoji širdies vieta. Bet mokytieji gamtininkai jau yra susekę, kad ir jausmai nėra žmonių krūtinėje, o jų smegenyse, atseit, galvoje. Papras-toje kalboje nėra būtino reikalo laikytis griežtos gamtininkų šnekos. Galim tad be baimės švenčiausiąją Mariją vadinti mistiško Jėzaus kūno širdimi. Atsižvel-

dami į gamtininkų susektąją tiesą, galime žinoti, kad ta širdis yra visai greta to mistiškojo kūno galvos. Ir vienaip, ir kitaip kalbant išeina, kad amžinoje Dievo Karalystėje V. Jėzus yra galva ir karalius, o Marija yra šalia Jo Karalienė.

Naudinga mums būtų turėti susitauptus laiko ir dažnai jį išnaudoti mintims apie tą skaisčiąją Dievo karalystę, kurią V. Jėzus suruošė savo darbais, vargais ir kryžiaus mirtimi. Pirmoje šalia Jo vietoje yra pagimdžiusi Jį ir kentėjusi su Juo Jo motina, o tos karalystės visi piliečiai yra nesuskaitoma daugybė ir įvairumas šventųjų. Bemintijant mums apie tai, reikėtų dėti visas pastangas, kad tos šventųjų karalystės dvasia apimtų kiekvieną, ypač mūsų pačių širdį. Taip darant daug palengvėtų mūsų šių dienų vargai, nes padidėtų mūsų dvasinės jėgos ir sustiprėtų viltis. Kasmetinė visų šventųjų diena kvieste mus kviečia tai padaryti.

Senovės Romoje buvo nepaprastai sumaniai išmūrytas namas, į kurį buvo sunešta visokių stabų iš nesuskaitomų klaidingų religijų. Krikščionims paėmus miestą valdyti, stabus išnešė iš ten, ir tuščias namas ilgai buvo uždarytas. Popiežius Bonifacas IV pašventino pastatą 609 m. švenč. Marijos, visų kankinių karalienės, garbei. Popiežius šv. Grigalius III prieš 741 m. nustatė, kad tai būtų Visų šventųjų, ne vien kankinių, Karalienės šventė, o Grigalius IV tarp 827 ir 844 m. įsakė, kad ta šventė būtų kas metai lapkričio 1 ne vien Romoje, bet visoje katalikų Bažnyčioje. Ta šventė tai mums proga pamintyti, kad Dievas, suderindamas šakutes, stiebelius ir lapelius, sudaro gražių gėlių. Dar nuostabesnis Jo veiksmas, kad įvairias tautas suvedė į vieną šventą, visuotinę Bažnyčią, kad iš įvairiausių ir gausingiausių šventųjų suruošė dangaus karalystę, kad ją pripildė ir paprastųjų žmonių sielų, pervesdamas jas per skaistyklos ugnį, kur jos netenka savo purvų ir gauna nuostabių šventumo dorybių. Su-

PRISIMINIMAI

Marijonų steigėjai ir jų vargai Amerikoje

Kun. J. Mačiulionis, MIC

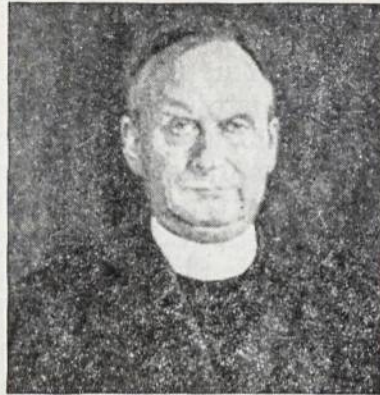
Minint Tėvų Marijonų 50 metų vie-
nuolijos atkūrimo (1909-1959) jubilėjų ir
arkivyskupo Jurgio Matulaičio-Matule-
vičiaus įstojimą į Marijonų kongregaci-
ją, noriu pasidalyti mano žiniomis apie
mūsų Marijonų steigėjus ir jų vargus
įsikuriant Amerikoje. Kaip keturi evan-
gelistai surašė keturias Kristaus Evan-
geliją, taip keturi pionieriai marijonai
— kun. Feliksas Kudirka, kun. Vincen-
tas Kulikauskas, kun. Pranciškus Būčys
(vėliau tapęs vyskupu — Petru) ir kun.
Julijonas Kazakas yra pamatai, ant ku-
rių buvo pastatyta Marijonų Amerikoje
gražus, visokeriopai išsivystęs, veikimas.
Visi keturi Amerikoje marijonai steigė-
jai daug kuo skyrėsi vienas nuo kito sa-
vo gabumais ir ypatybėmis. Kun. Pran-
ciškus Būčys visus kitus prašoko savo
mokslu bei erudicija: kun. Feliksas Ku-
dirka atsižymėjo rimumu bei sumanu-
mu; kun. Vincentas Kulikauskas pa-
prastumu bei praktiškumu; kun. Julijo-
nas Kazakas nuolankumu bei ramumu.

Šv. Mykolo parapija ir pirmoji marijonų spauštuvė

1017 metais atvykęs ir įstojęs į Tėvų
Marijonų kongregaciją radau Chicagos

praskime Dievo veiksmą ir patys savo
noru darykime taip pat. Naikinkime
dvasinį purvą savyje, melskimės už sie-
las ir padėkime joms greičiau patekti į
Dievo karalystę.

1959 m. rugpiūčio (Aug.) 1 d.

Kun. P. Būčys, M.I.C.
1930 m. konsekruotas vyskupu

name (1631 North Avenue) kun. Felik-
są Kudirką ir penkis brolius. Kiti kuni-
gai dirbo misijose. Kun. Pr. Būčys kle-
bonavo šv. Baltramiejaus parapijoje,
Waukegan, Illinois. Protarpiais sugriž-
davo į Marijonų namus ir tik laikinai
— tai kun. Kulikauskas, tai kun. Ka-
zakas. Po kun. Antano Staniukyno
(1918) mirties kun. P. Būčys tapo jojo
įpėdiniu, šv. Kazimiero Seserų kapelio-
nu.

North Avenue pirmas marijonų na-
mas buvo nedidelis; jame galėjo patogiai
gyventi 8 žmonės. Pirmasis mano me-
tais, brolių pagalba, mes jį iš lauko pu-
sės pagražinome, nudažydami gražia
pilka spalva.

Šv. Mykolo bažnyčia buvo gana ar-
ti šio pirmo marijonų namo, tik už po-
ros šimtų žingsnių — Wabasia Avenue.
Šioje parapijoje klebonavo kun. Kudir-
ka ir kartu redagavo "Tikybos ir Do-
ros" mėnesinį laikraštį. Pradžioje man
teko padirbėti marijonų spauštuvėlėje
po bažnyčia ir prisižiūrėti, kaip kun. Ku-
dirka ne vien rūpestingai valdo parapiją,
bet taip pat kaip jis sugeba kartu ir
suredaguoti kas mėnesį "Tikyba ir Do-
rą". Šis laikraštis siekė ne tik Chicagos
lietuvius, bet taip pat lietuvius visoje
plačioje Amerikoje. Atsimenu, kaip ma-
ža mūsų kuopelė labai apsidžiaugėme,
kada perėjome iš ranka renkamų raidžių
prie linotipo mašinos. Jos dėka mane at-
leido mokytis, nes jau nuo tos dienos

nereikėjo nei raidžių rinkti ranka, nei jų išbarstyti.

Kun. Pranciškui Serafinui, Aušros Vartų klebonui, įstojus į Tėvų Marijonų kongregaciją (1918) įvyko Marijonų vienuolijoje su naujais vargais daug pakeitimų. Visų pirma Tėvams Marijonams buvo iškeista šv. Mykolo parapija į Aušros Vartus. Šiuo atžvilgiu buvo trigubai didesnė už šv. Mykolo parapiją.

Bet pati didžiausia ir svarbiausia pažanga buvo dienraščio "Draugo" pavėdimas Marijonams. Tuo laiku "Draugo" ofisas ir spaustuvė buvo skersai šv. Kryžiaus bažnyčios. Visi broliai gavo naujas pareigas, bet svarbiausios administravimo pareigos teko kun. Kulikauskui ir redagavimo vyskupui Būčiui. Tuo laiku brolių buvo maža, bet kunigų dar mažiau, tačiau "Draugas" visvien išėdavo kasdien. Žmonės negalėdavo atsidžiaugti vyskupo Būčio moksliskais bei praktiskais straipsniais, o ir kun. Kulikauskas, kiek atpuldamas nuo savo administravimo pareigų, rašydavo į "Draugą" įdomius straipsnius. Pramokęs naudotis linotipo mašina, jis kartu kurdavo straipsnį ir rinkdavo raides. Be "Drauge" einamų įvairių pareigų, kun. Kulikauskas kartu buvo ir naujokų vedėjas. Man teko būti vienojo jojo naujokų grupėje ir prisižiūrėti į jojo sugebėjimus bei darbštumą. Gaila, kad Dievas jį, kaip arkivyskupą Matulaitį, dar per jauną pašaukė pas save; jis mirė 1936 metais.

Kun. Kudirkai teko Aušros Vartų klebonavimo pareigos ir vadovavimas pažangos darančiai Tėvų Marijonų Amerikoje darbuotei. Nors "Drauge" negalėdavo jis dažnai lankytis, bet jojo mintyse "Draugo" reikalai užėmė, jeigu ne pirmą, tai bent svarbią vietą. Neprabėgus nė dviem metams po "Draugo" pavėdimo Marijonams, kun. Kudirkos rūpesčiu ir jam vadovaujant, "Draugas" buvo perkeltas iš šv. Kryžiaus parapijos šalia Aušros Vartų bažnyčios. Niekas taip daug nesidžiaugė, kaip kun. Kudirka, nes dabar jis galėdavo ir Aušros

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

Vartuose klebonauti ir "Drauge" daugiau padėti.

Marijos kalneliai — Marian Hills

Pasibaigus 1922 metų vasariniam kursams, kun. Kudirka man paliepė surasti tinkamą vietą auklėjimui jaunuolių, norinčių stoti į Marijonų kongregaciją. Buvo išbandyta apgyvendinti marijonus studentus Aušros Vartų klebonijoje ir iš ten juos siųsti į De Paul High School, bet praktika parodė, kad, kiek pradžioje metų jaunuolių atvykdavo ir įstodavo pas marijonus, tiek gale metų pasitraukdavo. Taigi kilo sumanymas pirkti ūkį ir statyti tam tikslui savo nedidelę mokyklą.

1922 m. vieną rugpjūčio mėnesio dieną, atsimenu, suradau Chicago Tribune laikraštyje skelbimą, kad 180 akrų ūkis parduodamas netoli Hinsdale miestelio. Tas skelbimas laikraštyje mano akį patraukė ir greit nusprendžiau pasikalbėti telefonu su agentu ir gauti daugiau informacijų. Sutarėme kitą dieną vykti ir pamatyti parduodamą ūkį. Kun. Kudirka, kun. Kulikauskas, agentas ir aš agento automobiliu nuvykome pamatyti Marijos kalnelių. Apžiūrėję du namukus ir tvartus, užlipome ant kalnelio, ant kurio dabar stovi seminarijos namas, ir čia mes trys marijonai nusprendėme įsigyti šią nuosavybę, ir ant to kalnelio greitu laiku pastatyti auklėjimui namą. Už poros savaičių Marijos kalneliai tapo marijonų nuosavybė už \$40,000.00.

Lietuva nedaug teturi savo šventųjų, Bažnyčios pripažintų. Populiariausias, be abejo, yra šventasis Kazimieras, kurį betgi savinasi ir lenkai, nors iš karaliaus tėvo pusės jis yra tikras lietuvis. Tiesa, Lietuvos istorijoje rastum nemaža švento gyvenimo vyrų, kaip, sakysim žemaičių apaštalas vyskupas Merkelis Giedraitis, kurie nėra pakelti altorių garbėn, bet savo gerais darbais yra didžiai nusipelnę. O ir naujesniais ir pačiais naujausiais laikais rastume nemaža kankinių lietuvių, vyrų ir moterų, kurie vien dėl kankinystės už tikėjimą verti šventumo. Taip pat kantriai ir karštai laukiame pakėlimo altorių garbėn garbingojo Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio.

Kasgi buvo ta, iš lietuvių kilusi, šventoji, apie kurią čia norim keletą žodžių pasakyti? Tai šventoji Prakseda, minima liepos 21 dieną, kartu su kita šv. Prakseda, kilusia iš romėnų ir gyve-

Šios vietos pirkimas buvo greitas ir be didelio vargo, bet kuomet pradėta statyba atsirado daug ir sunkių kliūčių. Pati sunkiausia, kad pirkimas ūkio išsėmė visą turimą marijonų kapitalą. Tad kaikurie manė, kad reikia palaukti keleris metus, kol ir vėl misijonieriai surinks daugiau kapitalo. Bet man pasisekė šiaip taip įtikinti kun. Kudirką, kad galima bent mažą namelį dešimčiai studentų dabar pastatyti ir pradėti ko greičiausiai. Pastačius naują namą 1924 metais, susirinko rudenį 10 studentų, bet po kelerių metų šis namukas statytas 10-čiai studentų sutalpino net 64 ir 5 mokytojus. Šis laikotarpis man malonu prisiminti, nes 1929 metais tapęs naujokų vedėju turėjau 16 naujokų, kurie visi ištvėrė ir padarė pirmuosius įžadus, gi 1930 metais įstojo vėl 16 naujokų, bet tik 14 padarė pirmuosius įžadus.

(Bus daugiau)

1959 m. rugpiūčio (Aug.) 1 d.

nusia antrajame amžiuje po Kristaus. Mūsiškė gi šv. Prakseda yra gyvenusi 1188 - 1239 metais, taigi Lietuvos karaliaus Mindaugo viešpatavimo metu, kuris pirmasis buvo pradėjęs įvesti krikščionybę į Lietuvą.

Šv. Prakseda, kitaip dar vadinama Paraskavija, buvo kilusi iš Lietuvos kunigaikščių. Istorikas Teodoras Narbutas, daug rašęs kad ir lenkiškai apie Lietuvos praeitį, sako, kad šv. Praksedos prosenelis buvęs Kunas, kuris esąs Kauno miesto įkūrėjas dar bene dešimtame amžiuje po Kristaus.

Kaip istorija sako, jau anksti Lietuvos kunigaikščiai valdė didelius plotus dabartinės Rusijos srityje, pavyzdžiui Polocko kunigaikštiją, kurios valdovu 13-tojo amžiaus pradžioje yra buvęs šv. Praksedos tėvas. Šiam mirus, ji su savo broliu apie dvejus metus valdžiusi Polocko kunigaikštiją, tačiau valdoviškas gyvenimas Praksedai nepatikęs ir, atsisakiusi valdymo, ji įstojo į bazilionių vienuolyną tame pačiame Polocke. Čia reikšminga pažymėti, kad tą vienuolyną prieš keliasdešimt metų tada buvo įkūrusi kaip tik tos pačios Praksedos senelė — šv. Eufrazina.

Apie septynerius metus išgyvenusi vienuolyne, šv. Prakseda buvo išrinkta vienuolyno vyresniąja, tačiau neilgai jai teko ja būti. Europon įsiveržė totoriai, kurie žiauriai elgdavos su augštesnės kilmės žmonėmis ir su šventomis vietomis. Kad nepatirtų vienuolyno išniekinimo, šv. Prakseda seseris paleido namo, o pati su keliomis jų išvyko į Romą.

Popiežium Romoje tada buvo Grigalius IX, kuris kaip tik labai ėmė dominikonų ir pranciškonų ordinus ir siuntė pirmiausia juos į tuos kraštus, kur brovėsi totoriai bei mongolai. Galimas daiktas, kad ir čia šv. Prakseda bus turėjusi įtakos. Išgyvenusi septynerius

Šv. Petro nukankinimas Caravaggio
Rup. 1 d. minima: šv. Petras kalėjime.

metus Romoj, šv. Prakseda tuoj po mirties ėmė garsėti stebuklais.

Labai būdinga, kad šv. Tėvas Grigalius X, kuris Prakseda yra paskelbęs šventąja savo penkerių metų popiežiavimo metu 1271-76 m., po visos eilės popiežių vėl pasirinko Grigaliaus vardą. Per šv. Praksedos užtarimą tas šventas popiežius irgi buvo gavęs ypatingą malonę. O kaip žinoma, vienas svarbiausių jo popiežiavimo tikslų buvo kad ir laikinai įvykdyta Katalikų Bažnyčios unija su Rytų bažnyčia, kurios turėjo atgauti šventąją žemę iš mahometonų.

Šv. Prakseda buvusi mokytoja, mokėjusi keletą svetimų kalbų, mėgusi perrašinėti šv. Raštą ir esą išlikę jos perrašinėtų vietų.

Ar tai pirmoji, iš lietuvių kilusi, šventoji? Galimas daiktas, nes pati tauta dar nebuvo priėmusi pilnai krikščionybės. Savo knygoje Karaliai ir šventieji poetė Elena Tumienė yra įdėjusi savo

eilėraščių apie šv. Prakseda, kuris kaip tik pavadintas Pirmoji:

- Nauja šventoji? (Ne kasdien nutinka).
— Kokin kraštan jos žingsniai veda?
Kokie darbai ir herbai giminių?
— Ak, ji kunigaikštystė Lietuvos!
Taip nusižeminusi ir tokia skaisti.
— Ji
Išsigelbėjusi
Nuo totorių — “Dievo rykštės”?

“Palaiminta pirmoji
Iš būrio tremtinių
Šventų
Tėvynės pavergtos
ŠVENTA PRAKSEDA”,

Vykdydamas Augščiausiojo Valių,
Popiežius Grigalius
Taria oriai
Ex cathedra.

Taigi, šv. Prakseda yra tremtinių, savo žemės netekusių ar ją palikusių, užtarėja. Į ją kreipsimės taip pat prašdami vienybės Rytų ir Vakarų bažnyčiai, kurios sujungimu taip susirūpinęs dabartinis šv. Tėvas Jonas XXIII. Tad tokia svarbi ir reikšminga užtarėja šv. Prakseda, kilusi iš senųjų mūsų protėvių. Tėvas Dr. K. Matulaitis savo šventųjų gyvenimuose sako: Kaikada atsiminkime kreiptis su prašymais į lietuvių kilmės šventuosius, kad jų garbė ir vardas gyvųjų tarpe aiškiau pasireikštų.

Kantrybė yra visų dorybių šaknis ir sargas. Šv. Grigalius I

Dievas turėjo vieną savo Sūnų žemėje be nuodėmės, tačiau niekada neturėjo nė vieno be kentėjimo.

Šv. Augustinas

(Tęsinys iš nr. 29)

Trapistai laikosi natūraliojo arba vadinamojo saulės poilsio laiko — eina miegoti vakare septintą, kelia iš ryto penkiolika minučių po trijų. Kūno sveikatai tas miego laikas yra pats geriausias. Trapistai neina prieš gamtą, kad kūno gajumu Dievui didesnę garbę atiduotų.

Rytmetinės maldos

Pabudęs vienuolis pirmiausia sienoj mato kryželį ir nedidelį, spalvotą Kristaus paveikslą. Tenlink linksta pirmosios maldos, pirmas susikaupimas. Po to tuoj velkasi sunkius, šiurkščius drabužius. Kurie chore dalyvauja, tie vilki baltą abitą su juodu rožiniu, pajuostu apie juosmenį sunkiu diržu, trapisto žymeiniu.

Po tam tikro tyliųjų maldų laiko seka vigilijos, tai yra psalmės ir maldos, aušrinės ir liaudos. Apie pusiau penktą ryto choro vienuoliai kunigai skaito privačias mišias. Kiti ilgais koridoriais su-eina šventosios Komunijos.

Pusryčiai paprasti, kuklūs, šešios uncijos puikios namie keptos duonos ir kava. Po to vėl seka privačios maldos, šventosios Regulos aiškinimas, kurį atlieka vienuolyno viršininkas - abatas. O po to darbas prie gyvulių, laukuose, prie statybos ir kitur.

Po tercijos ir sumos 9 valandą visi dirba dar daugiau. Kas studijuoja, į darbą eiti nereikia.

Pietūs ir atvanga

Pietūs esti pusiau pirmą valandą deliame, erdviame, švariame valgoma-jame - refektoriume. Pagrindinis valgis daržovės, maistinga daržovių sriuba. Kiekvienam padėta po salierą, šviežią ir žalią, toliau seka ropučiai, pupelės, kukurūzai, morkos, bulvių košė. Duonos ir pieno dabar tenka ligi soties. Pagaliau kažkas iš vaisių. Vakarienei duona su sūriu, vaisių lėkštė, kava. Bet nieko neragaujama tarp valgių, kaip kad esti pšninko metu. Bet nuo rugsėjo 14 iki

Velykų laikomasi dar griežtesnės maito normos.

Vakarinės maldos

Vakarinės maldos esti pusiau šeštą vakaro. Visi renkasi į meniškai išpuoštą koplyčią, kur iš didelių tomų, prieš kiekvieną atvertų, pasigirsta lotyniški himnai, veikia klausytoją teatraliniu didingumu.

Yra ir vargonai, bet vakare jais nesinaudojama. Galingi vyriški balsai pralenkia juos.

Jie gieda: Šventasai Tėve Benediktai, Viešpaties išpažinėjau, vienuolių tėve ir vađe, užtark už mūsų išganymą ir už išganymą visų.

Trapistai nemoko, neina į misijas, tedirba tylius vidaus darbus, save iki augščiausio laipsnio suvaržę. Ir tik meldžiasi už visą žmoniją. Tuo jai padeda.

Naujai įstoję šešis mėnesius praleidžia kaip postulantai, po to dvejis metus kaip novicijai, trejis metus kaip broliai. Šiuo metu trapistas daro pradinius neturto, skaistybės, paklusnumo, papročių pakeitimo ir pastovumo apžadus. Pastovumas čia reiškia, kad vienuolis pasiliks visą savo likusį amžių vienuolyne. Bet tai galioja tik po paskutiniųjų arba galutiniųjų apžadų.

Galutinieji apžadai

Prieš galutinius apžadus jis dar gali vienuolyną palikti be baudos. Jeigu jis mato padaręs klaidą, ar kad negalėsias tokio griežto gyvenimo išlaikyti, kad norėtų vesti ir turėti šeimą — jis dar gali pasitraukti.

Bet kai priima paskutinius apžadus, tai tik šventasis Sostas Romoje begali atskirti nuo vienuolyno, neužsitraukiant ekskomunijos arba atskyrimo nuo Bažnyčios.

Pasiaukojimas čia daug reiškia. Antai brolis Silvestras buvo mokėsis kurpius amato, kai dar buvo berniukas Skotijoje. Nemėgo jis to amato. Atvyko į Ameriką ir pasidarė litografu - spaus-tuvės specialistu. Dabar jis jau per de-

Virėjos malda

*Puodu, keptuvių ir visų daiktų Viešpatie,
Kadangi laiko neturiu šventąja tapti,
Garbingesnes pareigas atlikdama, kaip tai:
Budėdama su Tavimi lig vėlumos,
Arba mąstydama apie Tave ligi aušros,
Ar kitais žygdarbiais dėmesį dangaus atkreipdama, —
Noriu tad, Dieve, tapti šventąja,
Valgį paruošdama ir lėkštes plaudama.*

*Nors privalau kaip šventoji Morta ruošos darbus atlikti,
Turiu tačiau ir jos sesers Marijos dvasios,
Nes kai batus ar kaliošus valau, —
Juose Tavo, Viešpatie, sandalus matau.
Tada aš apmąstau kaip jais avėdamas
Perėjai žemę, žmonijai gera darydamas.
Štai vėl svarstau apie Tave ir medituoju,
Kai namų langus ar grindis mazgoju.
Priimk, o Dieve, šią minties maldą,
Nes, kaip žinai, kito laiko tam nebeturiu.*

*Dieviškąja savo meile sušildyk, Viešpatie, virtuvę,
O savąja šviesa padaryk ją geros nuotaikos vieta;
Nes daugelį šalių ir daugelį namų
Žiaurusis badas pražūtis šešėlių meta!
Tu, Kuris pavalgydindavai išalkusias minias,
Meldžiu, pripildyk maistu tuščias žmonių virtuves!
O aš Tau, Dieve, visą šią dieną aukoju,
Žmonijai ir sau palaimos melddama,
Kad visi vykdytume Tavo šventą valią. Amen.*

Sulietuvino kun. J. Petraitis, MIC

šimt metų kaip vienuolis. Svarbiausias čia jo darbas, lyg tyčia, kaip tik kurpius! „Neimk į galvą,“ sako jis smagiai šypsodamos, „pasikeitė mano pažiūros“.

Dienos pabaiga ir poilsis

Lauke dar šviesu, kai Viešpaties angelui suskambina ir pakviečia vienuolius į koplyčią kompletams — vakarinėms maldoms su sąžinės kvotimu. Ir po to, po paskutiniųjų dienos maldų, jie eina ilsėtis — kai pas mus dar tik prasideda vakarinis gyvenimas, kai daug kas dar tik grįžta iš darbo ir turi laiką

nudirbti ar laiką kitaip praleisti — prie radio, televizijos ar kuriam pasilinksminime, koktelio partijoj ar klubo bare.

Tyla yra pagrindinis trapistų šūkis. Vakare jie pasitraukia į tai, kas vadinama „didžiąja tyla“. Nė žodžio nebepratariama iki kito ryto, kol vėl kelsis. Greitai, sveikai ir kietai užmiega jie čia visi — ir studentų mokytojas, ir kurpius, ir Havajų dailidė, ir buvęs laivyno tarnautojas, ir visi kiti.

Per dieną jie buvo dirbę sunkiai, energingai. Dabar jie užmiega miegu ramiu ir be sapnų, miegu fiziškai pavargusių, bet sąžinės švarios.

Su mūsų bendradarbiais

SIDABRINĖ SUKAKTIS

Kun. A. Švedas, M.I.C.

Kun. Antanas Švedas gimė 1909 m. rugpiūčio 13 d. Providence, R. I. iš lietuviškos Alytaus dzūkų gausios šeimos. Jubilatas savo gimtiniame mieste baigė pradinį mokslą ir ten įpusėjo aukštesniąją mokyklą. 1925 m., turėdamas tik 16 metų, įstojo į Marijonų vienuoliją ir sekančiais metais padarė pirmuosius vienuoliškus įžadus. 1929 m. baigė jis aukštesniąją marijonų mokyklą Hinsdalėje. Tais pačiais metais buvo pasiųstas į Montrealį studijuoti filosofijos, o 1931 m. išvyko į Romą studijuoti teologijos. 1934 m. liepos 15 d. Romoje buvo išvestas kunigu, gi iškilmingas primicijas atlaikė Lietuvoje. Ta proga apvažinėjo Lietuvą ir susipažino su lietuvių gyvenimu. Baigus kun. Antanui studijas Romoje, 1935 m. vyresnieji jį paskyrė Marianapolio kolegijos mokytoju. Šiose pareigose jis išbuvo 4 metus. 1939 m. kun. Švedas buvo paskirtas marijonų naujokų vedėju. Šiose pareigose išbuvo iki 1942 m. balandžio mėn., kai buvo pašauktas į kariuomenę. Antru

kartu vėl grįžo eiti tas pačias pareigas 1946 iki 1951 m. pabaigos. 1952 m. sausio mėn. kun. Antanas vėl buvo pašauktas karinėn tarnybon. Jam teko dabar išbūti 4 su viršum metus. Pradžioje jis buvo karo aviacijos kapelionu, paskui Alaskoje aptarnavo aviacijos dalinius, dirbančius karinėse bazėse. Iš kariuomenės kun. Švedas pasitraukė 1956 m. rezervo leitenanto pulkininko laipsniu. Grįždamas iš kariuomenės, jis buvo paskirtas Chicagos Aušros Vartų parapijos klebonu ir vienuolyno vyresniuoju. Šių metų vasario mėn. kun. Antanas buvo paskirtas Marijonų seminarijos ekonomu.

Kun. Ant. Švedo darbo laukas labai įvairus: jaunimo auklėtojas, kariškis - kapelionas, klebonas ir ekonomas. Visur jis buvo mėgiamas dėl savo nuoširdaus būdo ir darbštumo. Tarnaudamas kariuomenėje ir būdamas nekartą gyvybės pavojuje, turėjo galimybės plačiau pažinti pasaulį. Kun. Antanas nemažai yra rašęs Studentų žodyje, Laive, The Marian. Jubiliatui linkime būti visuomet uoliu Kristaus kariu.

• **Kun. A. Švedo pagerbimas.** Don Varno veteranų 986 postas, kurio kapelionu jau nuo 1945 m. yra kun. A. Švedas, liepos 18 d. Vyčių salėje, Chicagoje, suruošė jo sidabrinio kunigystės jubilėjaus paminėjimą.

• **Jubilatų pagerbimas.** Marijonų seminarijoje liep. 16 d. kun. J. Vaškas ir kun. A. Švedas atlaikė šv. Mišias savo sidabrinio jubilėjaus proga. Atsilankė Chicagos ir artimos apylinkės lietuviai kunigai. Pagerbimo vaišėse kalbas pasakė vysk. V. Brizgys, prel. Albavičius, prel. Paškauskas, prel. Tulaba, Kunigų Vienybės Chicagos apskr. pirmininkas kun. kleb. Katauskas.

• **Marijonų bendr. Bridgeporto skyrius** liep. 12 d. Kaulakių kieme suruošė smagų "Garden Party". Viskas gražiai pavyko ir gauta taip pat pelno.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• Šv. Tėvas išvyko į savo vasaros rezidenciją Castel Gandolfo. Ten išbus vasaros mėnesius. Tai tik vietas pakeitimas, nes ir ten tas pats nuolatinis Bažnyčios reikalais darbas ir rūpesčiai.

• Olandijos Katalikų Darbininkų sąjudis yra apjungęs apie 40 tūkstančių narių. Jis rūpinasi visokeriopa darbininkų gerove. Tarp ko kito šis sąjudis yra sudaręs fondą, kurio lėšomis yra leidžiami į mokslus kunigystėn darbininkų vaikai. Pereitais metais šis fondas parėmė 1,350 kandidatų į kunigus.

• Moterų vienuolių suvažiavimas. Šiomis dienomis Romoje įvyko Italijos moterų vienuolių vyriausių vadovių suvažiavimas, kuriame dalyvavo 270 įvairių seserų vienuolių atstovių. Šv. Tėvas suvažiavimui pasiuntė savo laišką, kuriame iškelia seserų pasiaukojimą apaštalavimo, ligonių slaugymo, jaunimo auklėjimo ir kituose artimo meilės darbuose.

• Pax Romana", tarptautinis katalikų studentų sąjudis rugpiučio mėnesio pradžioje Genevoje kviečia suvažiavimą, kuriame bus studijuojamos Europos susivienijimo ir viso pasaulio bendravimo klausimai.

• Našus misionierių darbas. Burmoje iš 19 milijonų gyventojų katalikų yra 160,000. Tei dirba 500 misionierių. Katalikai turi 6 ligonines, 127 našlaičių namus, 79 klinikas ir daugybę kitų įstaigų.

• Naujųjų laikų kankiniai. Kinijoje kalėjime tik iš Šanchajaus vyskupijos yra 80 kunigų, kurie kankinami ir bandoma juos padaryti komunistų tarnais. Taip pat 300 seserų vienuolių laikoma arešte ir norima jas padaryti netikinčiomis.

• Kova už sąžinės laisvę. Neseniai vakarų Vokietijos Bad Godesbergo mieste įvyko tarptautinis Unijos už mokyklų laisvę kongresas. Aacheno

vyskupas, kalbėdamas kongrese, pabrėžė, kad kova dėl sąžinės laisvės visame pasaulyje turi būti ryžtingai vedama iki galo. Kongrese dalyvavo atstovai iš įvairių pasaulio kraštų.

• Ištvėringumo sąjudis. Susitelkimų sąjudis, kuris siekia ugdyti ištvėringumą gerume, šventė Romoje 50-ties metų sukaktį nuo savo įsisteigimo. Ta proga šv. Tėvas šv. Petro bazilikoje atlaikė šv. Mišias ir pasakė pamokslą, kuriame ragino būti veikliais įrankiais, kuriais Viešpats galėtų pasinaudoti atirasdamas ir išgelbėdamas sielas. Susitelkimo progose siela susikaupia, užsigrūdina ir pasiruošia būsimoms kovoms.

• Užuojauta pavergtiesiems. Kristaus taikos sąjūdžio austrų katalikų sekcija suruošė maldingą kelionę į Dievo Motinos šventovę, kuri yra prie pat Čekoslovakijos sienos. Kelionės organizatoriai norėjo bendra malda pareikšti brolišką meilę komunistų pavergtų kraštų katalikams ir prašyti jiems Dievo pagalbos persekiojimuose. Vakare įvyko maldininkų procesija su liepsnojančiais fakelais. Toji procesija vakaro tamsoje buvo matoma ir anapus geležinės uždangos, Čekoslovakijos pusėje.

• Tėvas Pijus sunkiai serga. Tėvas Pijus, stigmatizuotas kapucinas, turįs 72 metus amžiaus. Liepos 3 d. jis dar atlaikė šv. Mišias ir sukrito San Giovanni Rotondo vienuolyne, Italijoje.

• Uždaromos bažnyčios Kinijoje. Komunistai Kinijoje uždarė Swatow katedrą ir pavertė ją viešo naudojimo sale. Tame mieste tebeveikia tik viena bažnyčia. Pekingėje katedra taip pat uždaryta. Sunki yra Kinijos katalikų padėtis, nes jie yra verčiami atsiskirti nuo Romos ir sudaryti tautinę bažnyčią.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Memorandumas Lietuvos reikalui.** Alto Vykdomasis komitetas įteikė valstybės sekretoriui Herteriui išsamų memorandumą Lietuvos reikalui.

• **Pavergtųjų tautų savaitės reikalai** Alto Vykdomasis komitetas pilnai pritarė dviejų senatorių sumanymui, kad tokia savaitė būtų įvesta ir kartotusi kiekvienais metais liepos mėnesį.

• **Pasiaukojimo švč. J. Širdžiai sukaktis.** 1934 m. liepos 1 d. lietuvių tauta iškilmingai pasiaukėjo švč. Jėzaus Širdžiai per pirmąjį Eucharistini kongresą Kaune. Tai įvyko prieš 25 metus. Vatikano radijas Lietuvai skiriamose programose labai plačiai ir turiningai paminėjo šį pasiaukojimą.

• **Lietuviai dvasininkai Vengrijoje.** Vengrų telegramų agentūra pranešė, kad vysk. Julius Steponavičius, kan. Juozas Stankevičius ir kleb. Gajauskas atskrido į Vengriją lėktuvu iš Maskvos. Suruošose jiems vaišėse dalyvavo Vengrijos vyskupai ir kiti asmens. Visas šis vizitas turįs daugiau politinio pobūdžio. Aiškinama, kad vengrų komunistai šitokiais "dvasiškių susitikimais" stengiasi parodyti nevaržomus katalikų dvasiškijos santykius už geležinės uždangos.

• **Sidabrinės sukaktys.** Šie metai ypatingi tuo, kad labai daug lietuvių kunigų mini savo sidabrinį jubilėjų. Negalėdami plačiau visų aprašyti, pasitenkiname tik pavardes suminėdami. Kun. Bol. Liubauskas, šiuo laiku dirbęs šv. Juozapo parap. Dubois, Pa., gegužės mėnesį minėjo savo 25 metų kunigystės sukaktį. Birželio mėn. 17 d. šią sukaktį atšventė: kun. Jurgis Riauba, vikaraujas švč. Marijos parap. Custer, Mich., kun. Vl. Aleksonis, švč. Marijos parap. Sheldon, No. Dakota, Kun. Jonas Buikus, dirbęs šv. Vincento liet.

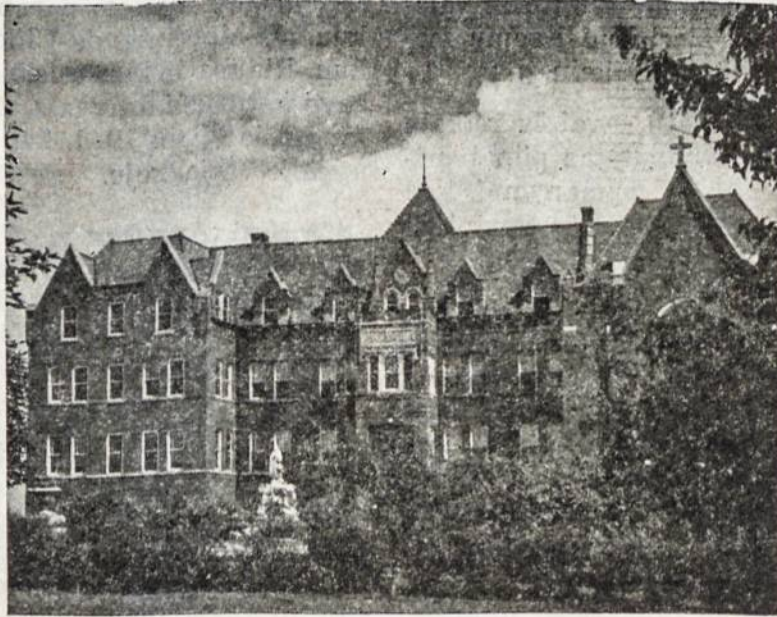
parap. Girardville, Pa., kun. Vinc. Vilevičius, šv. Mykolo parap., Miami, Fla., kun. J. Marčiulionis Chicagoje. Šis su kun. Riauba ir kun. Aleksoniu bei kitais savo keturiais draugais atlaikė padėkos šv. Mišias liep. 19 d. šv. Kryžiaus bažnyčioje, Chicagoje.

• **Kun. Ant. Bunga** vėl iš naujo susirgo džiova ir atsigulė sanatorijoje prie Bambergo, Vokietijoje. Jam būtų reikalinga pagalba šv. mišių aukomis ar kitokiu būdu.

• **Marijos garbinimas Lietuvoje.** Tai kun. J. Vaišnoros, MIC, įdomiai parašyta knyga, Liet. Kat. Mokslo akademijos leidinys. Joje plačiai aprašoma, kaip švč. Marijos garbinimas vystėsi Lietuvoje. Daugelis ras ir savo gimtinių parapijų aprašymus. Šią knygą galima gauti "Drauge" ir kituose knygynuose už \$5.00. Šios knygos autorius kun. J. Vaišnora š. m. birž. 26 d. įteikė ją šv. Tėvui. Sekančią dieną Vatikano valstybės sekretorius kard. D. Tardini atsiuntė autoriui šv. Tėvo vardu padėkos laišką ir Jo Šventenybės apaštališką palaiminimą.

• **Nauja PLBI Krašto Taryba.** Į naują Pas. Liet. Bendr. Italijos Krašto Tarybą neseniai išrinkti: dr. Z. Ivinskis, kun. dr. V. Balčiūnas, kun. V. Mincevičius, kun. J. Zeliauskas, SDB, kun. St. Matulis, MIC, kun. P. Jatulis, kun. R. Krasauskas, kun. V. Kazlauskas ir kun. K. Dobrovolskis. Į Kontrolės komisiją: kun. P. Rabikauskas, SJ, prel. L. Tulaiba ir kun. St. Žilyš.

• **Naujos giesmės į Mariją.** Kun. Vl. Budreckas, kompozitorius, naujai sukomponavo tris giesmes į Mariją Lietuvos šventovėse. Šios giesmės dedikuotos lietuvių šv. Kazimiero kolegijai Romoje.

**MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS
CHICAGOS APSKRITIES**

Sekmadienį, šių metų liepos (July) 26 d.

METINIS PIKNIKAS

**TĖVŲ MARIJONŲ SEMINARIJOS SODE
Clarendon Hills, Illinois**

Viso šio parengimo pelnas skiriamas Chicagos marijonų vienuolyno salės virtuvės krosnies įrengimui.

Dalyvauja visi Chicagos apskrities skyriai, o savo autobusus į pikniką atvykti turės Cicero, Marquette Park, Bridgeport, West Side ir Brighton Park skyriai.

Piknike bus duodamos įvairios dovanos ir bus galima skaniai pasivaišinti vietoje gamintais valgiais.

Lietuviška visuomenė kviečiama dalyvauti ir praleisti dieną gražioje seminarijos aplinkumoje.

**Marijonų Bendradarbių Draugijos
Chicagos Apskrities Valdyba**